Să acordăm atenţia cuvenită problemei cotizaţiilor

Dezvoltarea şi întărirea bazei materiale constituie una din principalele preocupări ale majorităţii consiliilor asociaţiilor sportive. Străduindu-se să asigure membrilor săi cele mai bune condiţiuni de a practica diferite sporturi, aceste asociaţii gospodăresc cu grijă bazele, materialul şi echipamentul sportiv existent şi — în acelaşi timp, printr-o bună planificare a muncii — dezvoltă baza materială prin amenajarea unor noi terenuri sportive simple. Totodată ele se străduiesc să-şi îmbogăţească inventarul magaziilor de echipament şi material sportiv.

Toate aceste lucruri necesită însă — în prealabil — situarea în centrul preocupărilor consiliilor asociaţiilor sportive a organizării activităţii de strîngere a cotizaţiilor. Această acţiune, care constituie principala sursă de venituri din bugetul unei asociaţii sportive, asigură pe de o parte o creştere a fondurilor, iar pe de altă parte o trainică legătură între consiliul asociaţiei şi membrii U.C.F.S. Nu este deci întîmplător că tocmai acele consilii care adună cu regularitate cotizaţiile înregistrează în activitatea lor succese din ce în ce mai frumoase. Sînt concludente în această direcţie exemplele asociaţiilor Tehnofrig şi Electrica din Cluj, Sănătatea, Celuloza din Bucureşti şi altele, unde prin strîngerea la timp a cotizaţiilor sportive s-a realizat o legătură permanentă şi vie între membrii U.C.F.S. şi consiliul asociaţiei.

Din viaţa organizaţiei noastre

Dar, în afară de acest aspect organizatoric, realizarea şi depăşirea angajamentelor în ceea ce priveşte strîngerea cotizaţiilor contribuie în mod direct la dezvoltarea activităţii sportive, prin creşterea bazei materiale. Nu este greu de înţeles că dacă o asociaţie sportivă, cum ar fi spre exemplu asociaţia Gloria din Capitală, desfăşoară o rodnică activitate în care sînt angrenaţi sute şi sute de oameni ai muncii, acest lucru se realizează şi datorită faptului că zi de zi baza materială a asociaţiei creşte şi se întăreşte. Secţiile pe ramură de sport ale acestei asociaţii au la dispoziţia lor echipament şi material sportiv bine întreţinut, iar frumoasa bază sportivă a asociaţiei găzduieşte zilnic antrenamentele diferiţilor sportivi.

Asemenea exemple sînt numeroase în mişcarea noastră sportivă. Trebuie să arătăm însă că există şi unele asociaţii sportive unde problema strîngerii la timp a cotizaţiilor U.C.F.S. este neglijată. Datorită acestui fapt activitatea acestor asociaţii sportive se limitează doar la una sau două secţii pe ramură de sport restul fiind neglijate. Cît priveşte competiţiile de mase — şi în primul rînd campionatele asociaţiilor sportive — realizările se situează mult sub nivelul posibilităţilor. Este cazul unora din asociaţiile sportive din oraşele Braşov, Timişoara, Iaşi, Bacău, Roman, Piatra Neamţ sau Cluj. In acest ultim oraş, spre exemplu, asociaţiile sportive Record şi Tractorul în ciuda posibilităţilor pe care le au desfăşoară o activitate sporadică. Cotizaţiile pe anul trecut nu s-au strîns, datorită faptului că consiliile respective nu au nici măcar evidenţa membrilor U.C.F.S.

O situaţie proastă o întîlnim şi la alte asociaţii sportive, ale căror consilii dînd dovadă de multă uşurinţă în executarea bugetului se angajează în cheltuieli care depăşesc veniturile. Fără să se străduiască să încaseze cotizaţiile U.C.F.S. aceste consilii plătesc salarii sau chirii pentru baze sportive, fiind apoi obligate să consume pentru acoperirea acestor cheltuieli şi cotele ce revin din partea sindicatului.

Asemenea cazuri sînt izolate, dar ele ne arată că în mentalitatea unor activişti sportivi mai dăinuie racila comodităţii şi a neglijării sarcinilor. Printre acestea un loc de frunte trebuie să-l ocupe strîngerea la timp a cotizaţiilor U.C.F.S. Un rol important în lichidarea acestor lipsuri revine în primul rînd consiliilor U.C.F.S. care au datoria de a îndruma asociaţiile sportive să-şi organizeze astfel munca şi să planifice în aşa fel activitatea membrilor consiliului încît strîngerea cotizaţiilor U.C.F.S. să se efectueze ritmic şi să constituie una din principalele surse de venituri ale asociaţiei sportive. Realizînd în bune condiţiuni această sarcină se contribuie în mod direct la creşterea activităţii sportive, la răspîndirea sportului în rîndurile oamenilor muncii.

A. CALIN

POVESTEA CELOR 9 MINUTE...

Cînd a ajuns la IPROCHIM vestea introducerii gimnasticii în producţie, nu se poate spune că numărul celor care s-au bucurat, a fost prea mare. Au început discuţii contradictorii între tineri şi cei mai în vîrstă, discuţii care s-au încheiat cu amînarea începerii primului program.

Pentru nouă minute toţi salariaţii de la IPROCHIM au program comun: gimnastica în producţie. In clişeul nostru, la atelierul „construcţii metalice", proiectanţii execută mişcările comandate prin staţia de radioficare

Foto: B. Ciobanu

Asta se petrecea prin octombrie trecut. In acele zile inginerul Gheorghe Gavăt — care fusese numit de curînd instructor coordonator pentru gimnastica în producţie — îşi împărţea timpul între munca lui de proiectant principal şi o necontenită alergare prin atelierele instituţiei, pentru a lămuri cît de necesar este acest fel de gimnastică. Dar oamenii se lăsau greu convinşi şi nu o dată inginerul Gavăt era luat „peste picior":

— Ce tot umbli, tovarăşe inginer?! Dacă n-ai de lucru în atelierul dumitale, hai la noi, că este... Sau, te-ai... „reprofilat"?

Inginerul nu lua în seamă micile „amabilităţi" ale colegilor. Ştia că trebuie să-şi îndeplinească sarcina. Şi acolo unde n-a răzbit singur, i-a venit în ajutor organizaţia de partid. Puţin timp după aceea, s-a trecut la alcătuirea primului program. Inceputul fusese făcut. Magnetofonul a înregistrat un grup de exerciţii împreună cu o melodie vioaie, antrenantă. Şi primele zile au însemnat primele succese: toţi salariaţii instituţiei executau la ora 11 timp de 9 minute exerciţiile transmise prin staţia de radioficare.

De atunci, în fiecare zi la ora stabilită, prin geamurile larg deschise răzbate pînă în stradă o melodie vioaie, însoţită de comenzi scurte: un, doi... un, doi... Să pătrundem în aceste momente într-unul din atelierele de lucru de la IPROCHIM. In oricare. De pildă, la „construcţii metalice". In mijlocul atelierului, proiectanţi de diferite vîrste execută comenzile scurte primite prin staţie. Cu ajutorul tovarăşului Petre Varlaam, şeful atelierului, recunoaştem pe tovarăşii Mircea Roman, Stela Rusen, Richard Brătan, Lili Rosner şi ceilalţi, care fac cu convingere programul cerut. Despre eficacitatea gimnasticii în producţie, despre absoluta ei necesitate după un timp îndelungat de aplecare asupra planşetei de desen, îţi va vorbi fiecare dintre aceşti tovarăşi.

— „La început nu prea voiam să fac gimnastică. Ziceam că m-or rîde copiii ăştia că m-apuc la bătrîneţe să fac gimnastică. Dar drept să spun, acum dacă n-aş face o zi gimnastică cred să aş înţepeni lîngă planşetă", ne spune tovarăşa Sanda Angelescu, o femeie trecută de mult de prima tinereţe.

...Inginerul Gavăt nu mai aleargă acum prin ateliere să vadă dacă se face sau nu gimnastică. Oamenii s-au convins de necesitatea ei. O aşteaptă cu aceeaşi nerăbdare atît sportivii de performanţă ca Mihaela Lăzăroiu, Vladimir Livşneschi, Rodica Reicher sau Veronica Fezi cît şi tovarăşi ca Sanda Angelescu sau Petre Varlaam care n-au făcut vreodată sport.

Despre greutăţile începutului nu se prea vorbeşte la IPROCHIM. Succesele obţinute, le-au şters. Mai degrabă ţi se va spune că în ultimul timp mai multe instituţii cu profil asemănător din Bucureşti au cerut amănunte în legătură cu alcătuirea programului de gimnastică, a desfăşurării lui în bune condiţiuni. La toate acestea, inginerului Gavăt, îi creşte inima. Inceputul a fost făcut. Există o experienţă care poate fi transmisă şi altora.

LUCIA COLEŞ

Spartachiada de iarnă a tineretului

Ultimele întreceri ale etapei I

● Peste 9200 de tineri — dintre care 2260 de fete — din satele raionului Bîrlad au participat pînă în prezent la întrecerile etapei pe asociaţie a Spartachiadei de iarnă a tineretului. Cei mai numeroşi şi mai bine pregătiţi concurenţi au fost sportivii din asociaţiile Victoria (comuna Bogdăneşti), Flacăra (Puieşti), Spicul (Dragalina), Mecanizatorul (Bîrlad) şi altele.

S. Eliade — corespondent

● In raionul Agnita 5200 de sportivi au participat la întrecerile primei etape a Spartachiadei. In prezent, în cele 47 de asociaţii sportive din raion se fac intense pregătiri pentru etapa a doua a acestei mari competiţii sportive de mase.

Ioan Vulcan — corespondent

● Aproape 12.000 de tineri şi tinere din raionul Sf. Gheorghe s-au întrecut pînă acum în cadrul etapei pe asociaţie. Această cifră dovedeşte marea popularitate de care se bucură întrecerile Spartachiadei în raionul nostru. Cei mai mulţi participanţi au fost înregistraţi în probele de săniuţe: 2984. Urmează în ... „clasament" schiorii (1267), şahiştii (987) ş.a.

Z. Papp — corespondent

● In satele şi comunele regiunii Mureş-Autonomă Maghiară se desfăşoară o vie activitate în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. Pînă acum au participat la întreceri peste 83.000 de tineri, dintre care 21.500 fete. Cele mai bune rezultate în ceea ce priveşte participarea tinerilor la întreceri au fost obţinute în raioanele Tg. Mureş, Ciuc, Odorhei, Reghin şi Luduş.

V. Nagy şi I. Păuş — coresp.

● De o mare popularitate s-au bucurat întrecerile de schi din cadrul Spartachiadei, organizate în oraşul Azuga. Un rol important în organizarea întrecerilor l-a avut centrul de schi pentru copii organizat de federaţia de specialitate şi condus, în oraşul nostru, de tov. Nicolae Ezaru. S-au remarcat în mod deosebit pentru performanţele obţinute, tinerii: Gheorghe Voicu, Mircea Burlacu, Andrei Debreţ, Mariana Bălănescu, Mariana Pascu ş.a.

Gh. Ghimbăşanu — corespondent

● Tinerii sportivi din Lugoj s-au întrecut cu mult entuziasm în cadrul primei etape a Spartachiadei de iarnă a tineretului. La întrecerile de şah, gimnastică, tenis de masă, patinaj, haltere şi trîntă au fost prezenţi peste 4300 de sportivi. S-au remarcat cu acest prilej asociaţiile sportive Voinţa Lugoj, Ştiinţa, Şcoala textilă, Şcoala nr. 5 şi altele.

I. Leş — corespondent

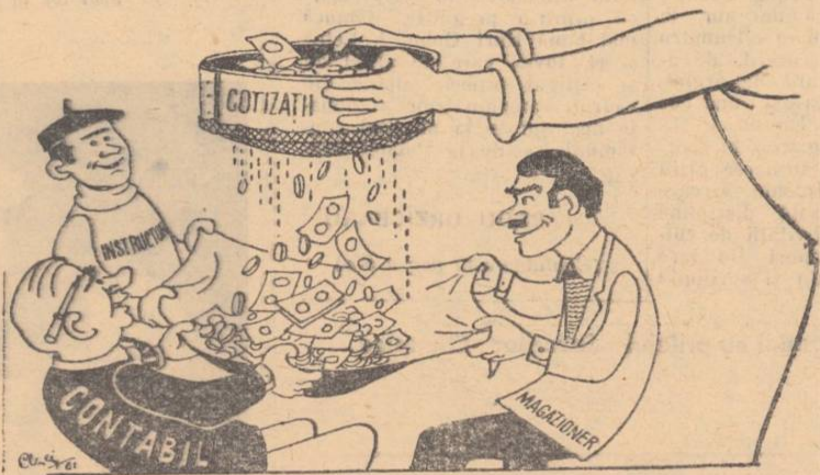
Din munca asociaţiilor sportive

O „linişte" scump plătită...

In oraşul Cluj există numeroase asociaţii sportive cu o rodnică activitate. Sînt cunoscute astfel succesele pe care le obţin în munca lor o serie de asociaţii sportive cum ar fi Tehnofrig, Poligrafia, Flacăra, Electrica, Terapia, Voinţa şi altele. Organizîndu-şi bine munca, consiliile acestor asociaţii au reuşit să angreneze un mare număr de tineri şi vîrstnici în activitatea sportivă, asigurîndu-le în acelaşi timp cele mai bune condiţiuni de a practica diferite sporturi. Nu trece o singură zi, fie vara sau iarna, fără ca membrii U.C.F.S. din cadrul acestor asociaţii să nu ia parte la diferite întreceri de mase sau la campionatele orăşeneşti şi raionale.

Din păcate însă, în acest oraş mai sînt şi asociaţii unde realizările se situează sub nivelul posibilităţilor existente. Cauzele care au determinat această stare de lucruri sînt multiple. Dar toate îşi au rădăcina în proasta planificare a activităţii. In acest sens concludent este felul în care au fost întocmite unele planuri de muncă şi bugetele asociaţiilor respective. Alcătuite birocratic, fără să se ţină seama de posibilităţile existente şi fără să fie în aşa fel orientate încît să poată constitui puncte de plecare pentru dezvoltarea şi întărirea activităţii sportive, aceste documente de bază reflectă cît se poate de clar un stil de muncă defectuos.

Să luăm cîteva exemple privind felul în care a fost întocmit şi executat bugetul unor asociaţii pe anul trecut. Astfel, în bugetul asociaţiei sportive Corvinul, organizată pe lîngă sfatul popular regional, se poate întîlni o situaţie ieşită din comun. Consiliul acestei asociaţii (preşedinte Gh. Moldovan, secretar Florian Mailatescu) a acceptat să cheltuiască suma de 16.000 lei pentru salarii (instructor sportiv, contabil, magaziner) în timp ce pe tot anul a realizat din cotizaţii abia 4.147 lei. Şi cum cei trei salariaţi trebuiau neapărat plătiţi, diferenţa a fost suportată din cota sindicală, în dauna întăririi bazei materiale a activităţii sportive. Acelaşi lucru se poate constata şi la asociaţia sportivă Spartac, organizată pe lîngă întreprinderile comerciale din oraş. Deşi şi-a prevăzut să realizeze în anul 1960 suma de lei 16.000 din cotizaţii, consiliul acestei asociaţii — recent reorganizat — nu a reuşit să strîngă decît 6.652 lei de la cei 1.313 membri U.C.F.S. In ciuda acestui fapt consiliul asociaţiei a plătit în anul 1960 salarii în valoare de peste 15.000 lei, unui instructor sportiv cu normă întreagă şi alte... jumătăţi de normă.

O sită rară...

Desen de AL. CLENCIU

S-ar putea crede că aceste două asociaţii sportive desfăşoară o atît de rodnică activitate încît să fie neapărat necesară salarizarea a trei oameni pentru rezolvarea problemelor. In realitate, lucrurile nu stau chiar aşa. Spre exemplu, cei doi instructori sportivi Martin Nagy (Corvinul) şi Adam Hilf (Spartac) se ocupă mai mult de probleme gospodăreşti, deoarece cele două asociaţii nu se pot mîndri nici cu prea multe secţii pe ramură de sport şi nici cu o activitate atît de bogată, încît să justifice salarizarea unor instructori sportivi.

Aci este vorba mai mult de comoditatea consiliilor respective. Dornice să fie cît mai „liniştite", să nu aibă multă bătaie de cap, aceste consilii au găsit... soluţia de a scăpa de sarcini: salarizarea unui instructor sportiv, a unui contabil etc. In felul acesta are cine să rezolve toate problemele, începînd cu cele financiare şi terminînd cu cele organizatorice.

Aceeaşi comoditate întîlnim şi la asociaţia sportivă Sănătatea, organizată pe lîngă instituţiile sanitare din Cluj. Aci, cu toate că numărul membrilor U.C.F.S. nu reprezintă nici 10 la sută din totalul salariaţilor (datorită acestui fapt abia s-au strîns anul trecut 3.600 lei din cotizaţii U.C.F.S.) s-a acceptat totuşi să se plătească 9.600 lei salariu instructorului sportiv Vasile Huzea.

Toate aceste lucruri arată, aşa după cum spuneam mai sus, pînă unde poate merge comoditatea, uşurinţa cu care membrii consiliilor acestor asociaţii sportive privesc încrederea pe care le-au acordat-o tovarăşii de muncă. Pentru ca membrii acestor consilii să fie „liniştiţi" ei plătesc sume mari de bani unor instructori sportivi care nu fac prea multă treabă pentru mişcarea sportivă, instructori a căror activitate ar trebui concentrată în asociaţiile mari, acolo unde, într-adevăr este necesară prezenţa lor. Nu este oare timpul ca această „linişte" — scump plătită! — să fie totuşi „tulburată"?

ŞTIAŢI CĂ...

...în regiunea Galaţi numărul de purtători ai insignei G.M.A. a crescut de la 28.499 (în anul 1956) la 83.627, în prezent?

...în aceeaşi regiune, numărul sportivilor clasificaţi a crescut, de la 973, cîţi erau în anul 1956, la 2.644, în prezent?

...în regiunea Bucureşti, în luna ianuarie a.c. au luat fiinţă nouă asociaţii sportive care cuprind în secţiile lor 1.092 membri U.C.F.S.?

...peste 990 de tineri şi tinere s-au înscris în U.C.F.S. cu prilejul creării a patru noi asociaţii sportive în regiunea Dobrogea?

...în ultimele trei luni, în regiunea Maramureş peste 3.640 de oameni ai muncii au devenit membri U.C.F.S. şi au început să practice cu regularitate diferite discipline sportive?

...la startul întrecerilor din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului s-au prezentat peste 13.000 de tineri şi tinere din asociaţiile sportive din raionul Cîmpulung Muscel?